

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR REVOLUT BANK UAB GINČO NAGRINĖJIMO**

2025-01-07 Nr. 429-3
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėja) prašymą išnagrinėti tarp jos ir *Revolut Bank UAB* (toliau – bankas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

Pareiškėja ir bankas yra sudarę mokėjimo paslaugų teikimo sutartį (toliau – Sutartis), kurios pagrindu pareiškėjai buvo atidaryta mokėjimo sąskaita, išduota su šia sąskaita susieta tarptautinės kortelių organizacijos *Mastercard* (toliau – Mastercard organizacija) prekės ženklo mokėjimo kortelė (toliau – Kortelė) ir teikiamos kitos mokėjimo paslaugos.

2024 m. liepos 29 d. Kortelė buvo pridėta prie mobiliųjų mokėjimų sistemos *Apple Pay* (toliau – Apple Pay sistema) ir 2024 m. liepos 30 d. per šią sistemą Kortele Japonijoje registruotai bendrovei (toliau – Gavėja) buvo atlikti penki mokėjimai (toliau – Ginčijami mokėjimai), iš kurių trys mokėjimai Rumunijos lėjomis (iš viso 658,82 RON) ir du mokėjimai eurais (iš viso 589,36 Eur).

2024 m. rugpjūčio 15 d. pareiškėja pateikė bankui lėšų gražinimo (angl. *chargeback*) prašymus, o 2024 m. rugpjūčio 16 d. papildomai pranešė bankui, kad Ginčijamus mokėjimus atliko ne ji, ir pareikalavo gražinti jų sumas.

Bankui informavus pareiškėją, kad Ginčijamų mokėjimų atveju lėšų gražinimo pagal Mastercard organizacijos Lėšų gražinimo gidą¹ (toliau – Mastercard taisyklės) procedūra yra negalima ir banko lėšomis Ginčijamų mokėjimų sumos taip pat nebus gražintos, pareiškėja pakartotinai kreipėsi į banką dėl Ginčijamų mokėjimų sumų gražinimo, tačiau bankas šio reikalavimo netenkino.

Nesutikdama su banko sprendimu, pareiškėja kreipėsi į Lietuvos banką. Pareiškėja teigė, kad Ginčijami mokėjimai buvo atlikti be jos žinios ir sutikimo, todėl šių mokėjimų sumos turi būti jai gražintos.

Atsiliepime bankas nurodė nesutinkantis su pareiškėjos reikalavimu ir prašė jį atmesti. Bankas teigė, kad Ginčijami mokėjimai buvo atlikti, autorizuoti ir įvykdyti šalių iš anksto sutartomis sąlygomis, todėl pareigos gražinti pareiškėjai šių mokėjimų sumų bankas neturi. Paaiškindamas, kodėl nepradėjo lėšų gražinimo pagal Mastercard taisyklės procedūros, bankas nurodė, kad Ginčijami mokėjimai netenkino šiose taisyklėse nustatytų sąlygų, kurioms esant ši procedūra būtų galima pareiškėjos nurodytu pagrindu. Bankas taip pat nurodė neatmetantis galimybės, kad Ginčijamų mokėjimų įvykdymą galėjo lemti ir pačios pareiškėjos didelis neatsargumas, dėl kurio su Ginčijamų mokėjimų įvykdymu susiję nuostoliai tektų pačiai pareiškėjai.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių (toliau – Taisyklės) 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių

¹ Angl. *Chargeback Guide* (<https://www.mastercard.us/content/dam/public/mastercardcom/na/global-site/documents/chargeback-guide.pdf>).

nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Šalių ginčas kilo dėl Ginčijamų mokėjimų sumų (658,82 RON ir 589,36 Eur) pareiškėjai negražinimo pagrįstumo.

Ginčo šalis sieja sutartiniai mokėjimo paslaugų teikimo santykiai. Mokėjimo paslaugų teikėjų veiklą, mokėjimo paslaugų teikimą, mokėjimo operacijų autorizavimą ir vykdymą, mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų teises ir pareigas, susijusias su mokėjimo paslaugomis, kai mokėjimo paslaugų teikimas yra verslas, reglamentuoja Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymas.

Siekiant išspręsti šalių ginčą ir pasisakyti dėl pareiškėjos reikalavimo bankui pagrįstumo, Lietuvos banko vertinimu, būtina nustatyti, ar bankas: 1) turėjo (turi) pareigą gražinti pareiškėjai įvykdytų Ginčijamų mokėjimų sumas; 2) pagrįstai atsisakė Ginčijamų mokėjimų atžvilgiu pradėti lėšų gražinimo pagal Mastercard taisykles procedūrą.

1. Dėl banko pareigos gražinti pareiškėjai Ginčijamų mokėjimų sumas

Pagal Mokėjimų įstatymo 43 straipsnio 3 dalį, kai įvykdytos visos mokėtojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo mokėjimo paslaugų teikimo sutartyje nustatytos sąlygos, mokėtojo sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas negali atsisakyti įvykdyti mokėjimo nurodymo, nesvarbu, ar mokėjimo nurodymas inicijuotas mokėtojo, įskaitant inicijavimą per mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją, gavėjo ar per gavėją, išskyrus atvejus, kai tai draudžia kiti teisės aktai.

Remiantis bylos duomenimis, Ginčijamų mokėjimų inicijavimas ir autorizavimas tuo metu, kai bankas gavo mokėjimo nurodymus vykdyti Ginčijamus mokėjimus ir pradėjo juos vykdyti, pagal bendruosius išorinius požymius ir banko tuo metu turėtus duomenis atitiko ginčo šalių iš anksto sutartą pareiškėjos sutikimo vykdyti Kortele inicijuotų mokėjimo operacijų davimo formą ir tvarką.

Ginčijami mokėjimai buvo atlikti per Apple Pay sistemą, prie kurios buvo pridėta pareiškėjos Kortelė. Nei teisės aktai, nei šalių sudaryta Sutartis tuo metu nedraudė ir lyg šiol nedraudžia pareiškėjai naudotis Kortele ir (arba) atlikti Kortele mokėjimo operacijas per Apple Pay ir (arba) kitas mobiliųjų mokėjimų sistemas. Imperatyvaus draudimo atlikti mokėjimo operacijas Gavėjai nagrinėjamam ginčui aktualiu laikotarpiu taip pat nebuvo ir lyg šiol nėra.

Objektyvių duomenų, kurie leistų teigti, kad bankas, gavęs mokėjimo nurodymus vykdyti Ginčijamus mokėjimus, turėjo (galėjo) suprasti ir (arba) kitaip įtarti, kad Ginčijamus mokėjimus pareiškėjos žinioje esančia Kortele atlieka ne ji pati, o, kaip po to teigė pareiškėja, Kortelės duomenimis neteisėtai pasinaudoję tretieji asmenys, byloje nenustatyta. Remiantis bylos duomenimis, apie tai, kad pareiškėja galimai nukentėjo nuo sukčių, bankui tapo žinoma tik po to, kai Ginčijami mokėjimai buvo atlikti, t. y. kai pareiškėja pati jam apie tai pranešė.

Kreipdamasi į banką, o vėliau į Lietuvos banką dėl Ginčijamų mokėjimų sumų gražinimo, pareiškėja neigė pati atlikusi ir (arba) kam nors leidusi atlikti šiuos mokėjimus, taip pat tikino niekam neperdavusi Kortelės ir (arba) su ja susijusių duomenų.

Byloje neturima duomenų, kad nagrinėjamam ginčui aktualiu laikotarpiu į banko vidaus sistemas būtų įsilaužta ir (arba) jas būtų paveikę kokie nors techniniai trikdžiai, dėl kurių Kortelės duomenys galėjo tapti žinomi tretiesiems asmenims ir (arba) dėl kurių tretieji asmenys dėl nuo banko priklausiusių aplinkybių būtų kitaip įgiję galimybę pasinaudoti Kortele ir (arba) jos duomenimis. Duomenų, kad prie pareiškėjos programėlėje „Revolut“ turimos asmeninės paskyros (toliau – Revolut paskyra) būtų jungtasi iš kitų, negu ji šalių sutartinių santykių metu įprastai naudojo, įrenginių, banko vidaus sistemose taip pat nefiksuota. Vadinas, jei Kortelės duomenimis, kaip teigia pareiškėja, pasinaudojo ne ji pati, o tretieji asmenys, tokie duomenys šiems asmenims turėjo tapti žinomi kitais, negu prieš tai aptarti, būdais.

Svarbu pažymėti, kad vien Kortelės ir jos duomenų turėjimas ir (arba) žinojimas savaime nesudarė galimybės pridėti Kortelę prie Apple Pay sistemos. Tam, kad Kortelę būtų galima pridėti prie Apple Pay sistemos ir per šią sistemą atlikti Ginčijamus mokėjimus, buvo būtina patvirtinti Kortelės pridėjimą prie Apple Pay sistemos banko pareiškėjai per programėlę „Revolut“ pateiktu specialiu vienkartinu saugos kodu.

Nors pareiškėja neigė gavusi iš banko vienkartinį saugos kodą ir (arba) jį kažkur panaudojusi, bankas pateikė Lietuvos bankui įrodymus, patvirtinančius, kad 2024 m. liepos 29 d. siuntė pareiškėjos telefono numeriu² net keletą SMS žinučių, informuojančių, kad, norėdama

² Pareiškėjos telefono numeris, kuriuo bankas siuntė pareiškėjai SMS žinutę, sutampa su tuo, kurį pareiškėja nurodė Lietuvos banko gautame pareiškėjos prašyme nagrinėti ginčą.

užbaigti pradėtą mokėjimo kortelės pridėjimo prie Apple Pay sistemos procesą, pareiškėja turi prisijungti prie Revolut paskyros, praėjus kelioms minutėms prie Revolut paskyros buvo prisijungta iš pareiškėjos įprastai sutartiniuose santykiuose naudoto telefono, tokio prisijungimo metu Revolut paskyroje buvo parodytas vienkartinis saugos kodas ir netrukus po to šiuo kodu buvo patvirtintas Kortelės pridėjimas prie Apple Pay sistemos.

Atkreiptinas dėmesys, kad banko pareiškėjai siųstose SMS žinutėse buvo prašyta nedelsiant susisiekti su banku, jei mokėjimo kortelę prie Apple Pay sistemos bando pridėti ne pati pareiškėja. Revolut paskyroje, kurioje buvo parodytas vienkartinis saugos kodas, buvo paaiškinta šio kodo tikslinė paskirtis, nurodyti Kortelės duomenys ir įspėta apie galimas sukčiavimo rizikas, kuomet sukčiai gali mėginti išvilioti šį kodą.

Remiantis banko pateiktais duomenimis, iš karto po to, kai Kortelė, panaudojant Revolut paskyroje parodytą vienkartinį saugos kodą, buvo pridėta prie Apple Pay sistemos, bankas papildomai išsiuntė pareiškėjos telefono ekrane iššokusį pranešimą (angl. *push notification*), kuriuo ne tik informavo apie tai, kad Kortelė buvo faktiškai pridėta prie Apple Pay sistemos, bet ir prašė pareiškėjos užblokuoti Kortelę bei susisiekti su banku, jei Kortelę prie Apple Pay sistemos pridėjo ne ji pati.

Duomenų, kad Kortelės pridėjimo prie Apple Pay sistemos dieną pareiškėja būtų praradusi savo telefoną ir (arba) perdavusi jį tretiesiems asmenims, byloje neturima. Tokio pobūdžio aplinkybių nenurodė ir pati pareiškėja. Taigi, objektyvaus pagrindo teigti, kad banko SMS žinutes bei paskesnę pranešimą gavo, prie Revolut paskyros jungėsi ir šioje paskyroje vienkartinį saugos kodą gavo ne pati pareiškėja, Lietuvos bankas neturi.

Iš byloje turimų duomenų, įskaitant abiejų ginčo šalių paaiškinimus, matyti, kad pareiškėja jau anksčiau, t. y. iki 2024 m. liepos 29 d., turėjo patirties naudojantis Apple Pay sistema, todėl pagrindo manyti, kad pareiškėja galėjo nesuprasti, kas yra Apple Pay sistema, kam skirtas ir (arba) kur turi būti panaudotas pirmiau nurodytas vienkartinis saugos kodas, taip pat nėra.

Atkreiptinas dėmesys, kad Ginčijami mokėjimai buvo atlikti praėjus maždaug 15 valandų nuo to momento, kai Kortelė buvo pridėta prie Apple Pay sistemos, t. y. kitą dieną (2024 m. liepos 30 d.). Duomenų, kad iki Ginčijamų mokėjimų atlikimo pareiškėja būtų kreipusis į banką ir informavusi, kad Kortelę prie Apple Pay sistemos 2024 m. liepos 29 d. bando pridėti ir (arba) pridėjo ne ji, byloje neturima.

Kas vyko 2024 m. liepos 29 d., kai Kortelė buvo pridėta prie Apple Pay sistemos, pareiškėja neatskleidė. Objektyvių paaiškinimų ir (arba) duomenų, kurie leistų teigti, kad iki Kortelės prie Apple Pay sistemos pridėjimo pareiškėja būtų susidūrusi su situacija, kuomet tretieji asmenys apgaulės ir (arba) kitu neteisėtu būdu būtų išvilioję iš jos Kortelės duomenis ir vienkartinį saugos kodą, pareiškėja nenurodė. Kitų įrodymų, kurie galėtų objektyviai patvirtinti, kad tretieji asmenys be pareiškėjos žinios ir (arba) dalyvavimo galėjo pridėti (pridėjo) Kortelę prie Apple Pay sistemos, o vėliau per šią sistemą galėjo atlikti (atliko) Ginčijamus mokėjimus, pareiškėja taip pat nepateikė³.

Duomenų, kurie leistų nustatyti, kam (pareiškėjai ar trečiajam asmeniui) priklausė ir (arba) kieno (pareiškėjos ar trečiojo asmens) žinioje buvo įrenginys, iš kurio Kortelė buvo pridėta prie Apple Pay sistemos, ir (arba) kieno (pareiškėjos ar trečiojo asmens) vardu Apple Pay sistemoje buvo sukurta paskyra, per kurią atlikti Ginčijami mokėjimai, byloje neturima.

Iš bylos duomenų matyti, kad panašiu laikotarpiu, kai buvo atlikti Ginčijami mokėjimai, Korteles per Apple Pay sistemą buvo bandyta tai pačiai Gavėjai ir tuo pačiu būdu atlikti dar keturias mokėjimo operacijas. Šios mokėjimo operacijos nebuvo faktiškai įvykdytos ir šalių ginčas dėl jų nekilo, todėl su šiomis mokėjimo operacijomis susijusios aplinkybės Lietuvos banke detaliau nebuvo analizuotos ir šiame sprendime Lietuvos bankas atitinkamai plačiau apie jas nepasisako.

Atkreiptinas dėmesys, kad dėl Ginčijamų mokėjimų sumų gražinimo pareiškėja pirmą kartą kreipėsi į banką 2024 m. rugpjūčio 15 d., t. y. praėjus 16 dienų nuo faktinio Ginčijamų mokėjimų atlikimo, nors, remiantis banko pateiktais duomenimis, laikotarpiu nuo Ginčijamų mokėjimų atlikimo iki pirmojo kreipimosi į banką pareiškėja buvo ne kartą prisijungusi prie Revolut paskyros ir ja naudojosi (beveik kasdien). Bankas papildomai paaiškino, kad Revolut paskyros pagrindiniame lange, kuris rodomas vos tik prisijungus prie šios paskyros, pareiškėja galėjo matyti aktualų mokėjimo sąskaitos likutį ir iš šios sąskaitos atliktų mokėjimų operacijų, įskaitant Ginčijamus mokėjimus, duomenis.

³ Ginčo nagrinėjimo Lietuvos banke metu, siekdamas išsiaiškinti aplinkybes, susijusias su Kortelės prie Apple Pay sistemos pridėjimu, Ginčijamų mokėjimų per šią sistemą atlikimu ir trečiųjų asmenų galimai neteisėtais veiksmais, su kuriais pareiškėja teigė susidūrusi, Lietuvos bankas prašė pareiškėjos pateikti papildomus paaiškinimus ir duomenis, tačiau pareiškėja neigė 2024 m. liepos 29 d. pridėjusi Kortelę prie Apple Pay sistemos, t. y. teigė, kad tądien jokio vienkartinio saugos kodo iš banko negavo ir atitinkamai niekur jo nepanaudojo, taip pat pažymėjo, kad tądien Korteles naudojo įprastiems atsiskaitymams atlikti ir su jokiais įtartiniomis situacijomis nesusidūrė.

Esant situacijai, kai ginčo bylos duomenys liudija, kad Kortelė prie Apple Pay sistemos buvo pridėta panaudojus tik pareiškėjai žinomus Kortelės duomenis ir banko jai asmeniškai pateiktą vienkartinį saugos kodą, ir be pačios pareiškėjos aktyvių veiksmų jokie tretieji asmenys nebūtų galėję turėti galimybės pasinaudoti šiais duomenimis, tačiau pareiškėja Kortelės pridėjimo prie Apple Pay sistemos aplinkybių neatskleidžia ir jokių kitų paaiškinimų apie savo veiksmus, galėjusius lemti Kortelės duomenų ir vienkartinio saugos kodo praradimą ir (arba) perdavimą (atskleidimą) tretiesiems asmenims, nepateikia, galimybės nustatyti, kas (pareiškėja ar tretieji asmenys) ir kaip (teisėtai ar neteisėtai) panaudojo Kortelės duomenis ir vienkartinį saugos kodą, pridėjo Kortelę prie Apple Pay sistemos ir per šią sistemą atliko Ginčijamus mokėjimus, nėra.

Kaip nurodyta pirmiau, Taisyklių 44 punktą nustato, kad vartojimo ginčai nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiško ir bendradarbiavimo principų. Bendradarbiavimo pareigos vykdymas yra ypač svarbus sprendžiant ginčo situacijas, kai mokėjimo priemonės turėtojas teigia ir (arba) kitaip nurodo, kad jo mokėjimo priemonę ir (arba) jos duomenis galėjo pasisavinti tretieji asmenys neteisėtu būdu, nes paprastai tik pats mokėjimo priemonės turėtojas gali žinoti, kokius konkrečius veiksmus su savo mokėjimo priemone jis atliko. Šios informacijos nei bankas, nei Lietuvos bankas, pareiškėjai neatskleidžiant visų savo veiksmų, atliktų naudojantis Korteles, jos duomenimis ir banko jai pateiktu vienkartinio saugos kodu, žinoti negali ir atitinkamai negali tinkamai įvertinti pareiškėjos elgesio. Pažymėtina, kad šios informacijos turėjimas yra būtinas siekiant teisingai išspręsti atsakomybės už mokėjimo operacijos įvykdymo klausimą ir kartu išvengti piktnaudžiavimo atveju, dėl kurių atsakomybė už nuostolius dėl įvykdytos mokėjimo operacijos būtų nepagrįstai priskirta vienai iš ginčo šalių.

Įvertinus pirmiau išdėstytą informaciją, darytina išvada, kad objektyvaus ir pakankamo pagrindo teigti, jog bankas, vadovaudamasis Mokėjimų įstatymo 43 straipsnio 3 dalimi, nepagrįstai priėmė vykdyti bei įvykdė Ginčijamus mokėjimus ir dėl to jam kilo pareiga grąžinti pareiškėjai šių mokėjimų sumas, nėra.

2. Dėl banko atsisakymo pradėti lėšų grąžinimo pagal Mastercard taisykles procedūrą

Vertinant, ar bankas pagrįstai atsisakė Ginčijamų mokėjimų atžvilgiu pradėti lėšų grąžinimo pagal Mastercard taisykles procedūrą, svarbu pažymėti, kad nei Lietuvos Respublikos, nei Europos Sąjungos teisės aktai nereglamentuoja, kokiomis sąlygomis turi būti vykdoma lėšų grąžinimo pagal Mastercard taisykles procedūra, taigi, banko veiksmus, ginčijant Mastercard organizacijos prekės ženklo mokėjimo kortelėmis atliktas mokėjimo operacijas, reglamentuoja Mastercard taisyklės, kuriose nustatyti konkretūs lėšų grąžinimo procedūros taikymo atvejai ir tvarka.

Kaip matyti, Mastercard taisyklėse nustatyta, kad mokėjimo kortelės leidėjas (šiuo atveju – bankas) gali pradėti lėšų grąžinimo procedūrą tik tada, kai mokėjimo kortele atlikta mokėjimo operacija ir (arba) mokėjimo kortelės turėtojo prašymas tenkina šiose taisyklėse nustatytus reikalavimus. Taigi, Mastercard organizacija ne tik suteikia bankui, kaip mokėjimo kortelės leidėjui, įgaliojimus vertinti ir spręsti, ar konkretaus mokėjimo kortelės turėtojo prašymas inicijuoti lėšų grąžinimo procedūrą atitinka Mastercard taisyklėse nustatytas sąlygas, bet ir nustato pareigą nepriimti ir (arba) netenkinti Mastercard taisyklių reikalavimų neatitinkančių prašymų.

Remiantis bylos duomenimis, savo reikalavimą grąžinti Ginčijamų mokėjimų sumas pagal Mastercard taisykles pareiškėja grindė tuo, kad Ginčijami mokėjimai buvo atlikti be jos žinios ar sutikimo. Pažymėtina, kad Mastercard taisyklėse⁴ yra aiškiai nustatyta, jog pirmiau nurodytu pagrindu (angl. *No Cardholder Authorization*) mokėjimo kortele atlikta mokėjimo operacija gali būti užginčyta tik tuo atveju, jei mokėjimo kortelės turėtojas nedalyvavo šios mokėjimo operacijos vykdyme.

Kaip pirmiau nurodyta, nors pareiškėja kategoriškai neigė atlikusi bet kokius veiksmus, galėjusius lemti Ginčijamų mokėjimų atlikimą per Apple Pay sistemą, byloje nustatytos faktinės aplinkybės ir banko pateikti objektyvūs įrodymai liudija, kad be pačios pareiškėjos aktyvių veiksmų ir (arba) kitokio dalyvavimo Kortelė nebūtų buvusi pridėta prie Apple Pay sistemos ir atitinkamai Ginčijami mokėjimai per šią sistemą nebūtų buvę atlikti.

Atsižvelgdamas į pirmiau nurodytas aplinkybes, ginčo šalių Lietuvos bankui pateiktą informaciją ir šalių ginčui nagrinėti aktualias Mastercard taisyklių nuostatas, objektyvaus ir pakankamo pagrindo teigti, kad nagrinėjamu atveju santykiuose su pareiškėja bankas netinkamai aiškino, laikėsi ir (arba) taikė Mastercard taisyklių nuostatas, Lietuvos bankas nenustatė. Atitinkamai pagrindo teigti, kad bankas, remdamasis pirmiau nurodytomis Mastercard taisyklių nuostatomis, nepagrįstai atsisakė Ginčijamų mokėjimų atžvilgiu pradėti lėšų grąžinimo pagal

⁴ Mastercard taisyklių 90 psl.

Mastercard taisykles procedūrą pareiškėjos nurodytu pagrindu, taip pat nėra.

Nenustačius objektyvių aplinkybių, dėl kurių bankas turėtų grąžinti pareiškėjai Ginčijamų mokėjimų sumas, pagrindo laikyti pareiškėjos reikalavimą bankui pagrįstu ir jį tenkinti nėra, todėl pareiškėjos reikalavimas yra atmestinas.

Šiame sprendime dėl esminių šalių išdėstytų argumentų ir nurodytų aplinkybių pasisakyta. Kiti šalių argumentai ir (arba) nurodytos aplinkybės neturi esminės reikšmės Lietuvos banko sprendimo teisėtumui ir pagrįstumui, todėl dėl jų Lietuvos bankas plačiau nepasisako. Lietuvos banko pareiga priimti motyvuotą sprendimą neturėtų būti suprantama kaip reikalavimas detaliam atsakymui į kiekvieną šalių argumentą ir (arba) teiginį⁵.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjos X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis

⁵ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2010 m. spalio 5 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-382/2010; 2010 m. gruodžio 20 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-536/2010 ir kt.